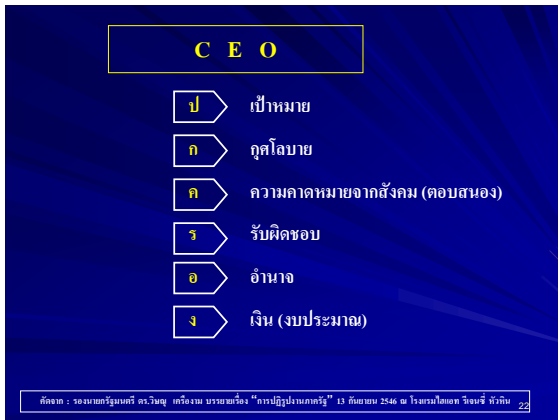

การบริหารราชการภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร กรมการปกครอง

“บำบัดทุกข์ บำรุงสุข ของประชาชน” ถือเป็นอุดมการณ์และจิตวิญญาณ ของนักปกครองทุกคน เป็นทั้งแรงกระตุ้นและแรงผลักดันภายในจิตใจ ให้ทำงานด้วยความมุ่งมั่น อดทน และเสียสละตนเอง เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง คือ ประโยชน์สุขของประชาชน

การดำรงอยู่ของความมุ่งมั่นภายในจิตใจ ของนักปกครองข้างต้น ได้ถูกท้าทาย ทดสอบ และทวนย้ำ จากแรงกดดันของภาวะแวดล้อมมาอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา ทั้งจากปัจจัยภายนอก คือ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และปัจจัยภายใน คือ ระบบราชการ โครงสร้าง และทรัพยากรทางการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ฐานคติ ความเชื่อ และค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน จากอิทธิพลของระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเสรี บริโภคนิยม วัตถุนิยม และความเป็นปัจเจกบุคคล โดยยึดถือประโยชน์ส่วนตนมาก่อนหรือมากกว่าประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ

บริบทและภูมิสังคมรอบตัวที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นทั้งภัยคุกคาม และโอกาส ให้นักปกครองทุกคน ต้องปรับตัวให้เกิดดุลยภาพของบทบาทหน้าที่ระหว่าง ราชการกับความเป็นส่วนตัวให้ได้อย่างเหมาะสม ผู้เขียน จึงขอเสนอแนวคิดที่ปรากฏเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถปฏิบัติได้ และเป็นไปอย่างยั่งยืน คือ การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับการบริหารราชการ

แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในมิติของ ภูมิธรรมและภูมิปัญญาสากล

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) ตามแนวพระราชดำริของพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นปรัชญาที่สะท้อนถึงแนวคิดหลักซึ่งจะเป็น หนทางในการฟื้นประเทศจากวิกฤตโดยได้ทรงพระราชทาน แก่พสกนิกรให้ปฏิบัติชีวิตเรียบง่ายตามแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียงเพื่อที่จะสามารถอยู่รอดจากวิกฤตเศรษฐกิจ โดยทรงตรัสย้ำว่า “ถ้าเรารู้จักคำว่าพอ เราก็จะไม่ลำบาก จากความโลภและจะไม่ไปทำลายทรัพยากร ไม่สร้างปัญหา ให้ผู้อื่นเดือดร้อน” โดยความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นเศรษฐกิจฐานราก หมายความว่าให้พอเพียงเริ่มด้วย พอมีพอกิน ในหมู่บ้านในชุมชน และมีการพัฒนา มีการ แลกเปลี่ยน ระหว่างหมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด ประเทศ จึงกล่าวได้ว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาแบบสมดุลและนำไปสู่ความยั่งยืน

“...สำคัญอยู่ที่เราพออยู่พอกิน และมี เศรษฐกิจการเป็นอยู่แบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกิน หมายความว่า อุ้มชูตัวเองได้ให้มีพอเพียงแก่ตัวเอง” (พระราชดำรัส พระราชทานเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540)

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึง แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าว ทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึงความ พอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้อง มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความ ระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการ วางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความ

รอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ความพอเพียงมิได้มีความหมายในแง่ เศรษฐศาสตร์แต่เพียงด้านเดียว แต่มีความหมายเชิงปรัชญา จริยธรรม คุณค่าและปทัสฐานทางพฤติกรรม สำหรับการดำเนินชีวิตทุก ๆ ด้านอีกด้วย เป็นปรัชญาการพัฒนาที่เน้นทางสายกลาง เป็นความพอเพียงที่มีพลวัต (dynamic) และมีแง่มุมทางด้านปรัชญาและด้าน เศรษฐศาสตร์ คือความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พอสมควร ต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกภายใน และสามารถพึ่งตนเองได้

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดหลักที่เป็นภูมิปัญญาสากล ซึ่งอดีตเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ นายโคฟี อันนัน ได้มองเห็นถึงความสอดคล้องว่าเป็นกระบวนการที่คนใหม่สู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ยั่งยืน โดยในคำประกาศราชสดุดีเฉลิมพระเกียรติในพิธีทูลเกล้าถวายรางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ อย่างชัดเจนและสะท้อนถึงการยอมรับในพระอัจฉริยภาพของพระองค์ท่านในฐานะกษัตริย์นักพัฒนา (The World's Development King)

“ด้วยพระปรีชาสามารถในการเป็นนักคิดของใต้ฝ่าละอองธุลีระบาทและคุณูปการต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ทำให้นานาประเทศตื่นตัวในการปรับรูปแบบการพัฒนาสู่ความยั่งยืนภายใต้แนวคิดใหม่... ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งชี้ถึงแนวทางการพัฒนาที่เน้นความสมดุล ความพอประมาณ ความมีเหตุผล สำนึกใน

คุณธรรมและการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พอที่จะต้านทานผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จากกระแสโลกาภิวัตน์...”

การพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาแบบยั่งยืน (Sustainable Development) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาที่สมดุล ให้ความสำคัญเรื่องความเสมอภาคและความเป็นธรรม คือ การพัฒนาที่สนองตอบความต้องการของชนรุ่นปัจจุบันที่คำนึงถึงชนรุ่นอนาคต เป็นกรอบบูรณาการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการของชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต

แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ความสำคัญเรื่องการบูรณาการระหว่างการอนุรักษ์และการพัฒนา สำหรับเป็นพื้นฐานในกระบวนการตัดสินใจนโยบายในการส่งเสริมการพัฒนาที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ การพัฒนาแบบยั่งยืนเป็นทัศนภาพใหม่ของการพัฒนา โดยมองว่าการพัฒนาแบบยั่งยืนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ในลักษณะพลวัตระหว่างเป้าหมายของ 3 ระบบย่อย กล่าวคือ ระบบชีวภาพ ระบบเศรษฐกิจ และระบบสังคม

อ.ไพโรจน์ ภัทรนรากุล ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาการพัฒนาและได้เสนอกรอบนโยบายการจัดการบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยกำหนดเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ ความผาสุก ความอยู่ดีมีสุข หรือความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนอย่างต่อเนื่อง มีองค์ประกอบของความยั่งยืน ประกอบด้วย ปัจจัยที่ประสานสัมพันธ์เป็นระบบที่เกื้อหนุน รวม 6 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) ความเป็นธรรมในสังคม
- 2) ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ
- 3) ความสมดุลของระบบนิเวศน์
- 4) การอนุรักษ์ฐานทรัพยากรธรรมชาติ
- 5) การยอมรับเทคโนโลยีที่เหมาะสม และ
- 6) การเสริมสร้างสมรรถนะด้านสถาบัน

ย่อมเห็นได้ว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน มีรากฐานสำคัญจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสอดคล้องกับหลักคิดเศรษฐศาสตร์แนวพุทธที่ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจพึ่งตนเอง ประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจและการพัฒนาทุนมนุษย์ ซึ่งนำไปสู่ความร่มเย็น

และมีความสุขอย่างแท้จริง โดยนัยนี้ “เศรษฐกิจพอเพียง” จึงมีความหมาย เป็นทั้งมาตรการเร่งด่วนและในขณะเดียวกันเป็นการฟื้นฟูและวางรากฐานทางจิตสำนึก และวัฒนธรรมเพื่อการดำรงอยู่และคุณภาพชีวิตในสังคมโลกซึ่งมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการภาครัฐ

การจัดการภาครัฐ มุ่งผลลัพธ์ในเรื่องของสวัสดิการหรือประโยชน์ของสังคมที่เหมาะสม สำคัญ โดยสรุปของหลักการพื้นฐานของการจัดการภาครัฐ ประกอบด้วย หลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล หลักธรรมาภิบาล หลักความเสมอภาค ความเป็นธรรม ในสังคม และหลักการเสริมพลัง (การมีส่วนร่วม) ส่วนผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา คือประโยชน์สาธารณะ คุณภาพชีวิต ความผาสุกที่ยั่งยืน และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ จะให้ความสำคัญเรื่อง การสร้างธรรมาภิบาล ความเป็นธรรม ในสังคม การให้ความสำคัญกับบทบาทของภาคประชาสังคมและการเสริมพลังประชาชน ตลอดจนการนำแนวทางการจัดการแบบภาคธุรกิจมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การภาครัฐ เป็นแนวคิดหลักในการปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ เพื่อตอบสนองและปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น กระแสโลกาภิวัตน์ การเปิดเสรี การแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรง และการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนและภาคประชาสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยได้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

ได้ให้ความสำคัญในการมุ่งสู่สังคมสันติสุขอย่างยั่งยืน โดยใช้ดัชนีความอยู่ดีมีสุข ดัชนีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและดัชนีการพัฒนายั่งยืน โดยพิจารณาว่าประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในบริบททางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและกระแสโลกาภิวัตน์ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้มีภูมิคุ้มกันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยได้อัญเชิญ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” โดยให้ความสำคัญในมิติต่างๆ ดังนี้

ด้านสังคม เน้นเรื่องการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และสร้างจิตสำนึก

ด้านเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การพึ่งตนเองและการพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงาน

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และด้านกลไกและกระบวนการ เน้นการจัดทำยุทธศาสตร์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงอยู่บนพื้นฐานของการศึกษาวิจัยมากขึ้น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10

5 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้
- 2 ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเป็นฐานที่มั่นคงของประเทศ
- 3 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน
- 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างเสริมความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- 5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ

4

กรอบทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย ในภาพรวมได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่มุ่งสู่ความ “มั่งคั่ง มั่นคงและยั่งยืน” โดยนำ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน สร้างสมดุลของการพัฒนาให้เกิดขึ้นในทุกมิติ ทั้งมิติทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากกระบวนการพัฒนาที่ผ่านมาใช้ทรัพยากรเป็นฐานการผลิต

ส่งผลทำให้เป็นการทำลายฐานทรัพยากรธรรมชาติและ
ทุนทางสังคม และกระทบต่อความมั่นคงเข้มแข็งของ
ทุนทางเศรษฐกิจ และความอยู่ดีมีสุขของสังคมมนุษย์
ในระยะยาว

ดังนั้น ความเชื่อมโยงให้เกิดการบูรณาการ
และเกื้อกูลกันระหว่างทุนทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และ
สิ่งแวดล้อม จะเป็นหนทางที่สามารถเสริมสร้างความ
เข้มแข็ง ความอยู่ดีมีสุข และความมั่นคงยั่งยืนของสังคม
ได้ตลอดไป

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กับการบริหารราชการ

หลักการและเงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง จะเป็นหลักการที่นำไปสู่ความสมดุล ความ
มั่นคง ความยั่งยืน ของชีวิต เศรษฐกิจ สังคมและ
สิ่งแวดล้อม โดยอำนวยการให้เกิดความผาสุกของประชาชน
ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีความเข้มแข็ง องค์การภาครัฐ
และระบบราชการเป็นที่เชื่อถือศรัทธา ความสามารถในการ
พึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม
การบริหารการพัฒนาประเทศ มีเสถียรภาพและความ
เจริญก้าวหน้าและสุดท้ายบรรลุเป้าหมายของการพัฒนา
ที่ยั่งยืน

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง เราจะพบว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
มีความเชื่อมโยงและเสริมคุณค่ากับปรัชญาการจัดการ
ภาครัฐและการบริหารการพัฒนา ดังนี้

ความพอประมาณ สะท้อนถึง การมี
ทิศทางนโยบายที่สมดุลและมีบูรณาการ บนพื้นฐานของ
การพึ่งตนเอง (Self Reliance) ความพอประมาณ
เป็นหลักการสำคัญในการกำหนดนโยบายสาธารณะ
ที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ มีกรอบทิศทาง
นโยบายที่มีความสมดุลทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ
สังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจ
ที่สุดโต่งเกินตัว หรือดำเนินนโยบายการพัฒนาที่เป็นการ
ก่อหนี้สาธารณะที่เกินตัว การดำเนินนโยบายอย่างรอบ
ครอบและไม่สร้างผลกระทบต่อภาครัฐและภาคประชาชน
ส่งเสริมการพัฒนาบนพื้นฐานขององค์ความรู้และภูมิ
ปัญญาไทย

ความมีเหตุผล หมายถึงการมีเจตนาธรรม
เชิงกลยุทธ์ และมีการตัดสินใจในทางการบริหารที่สมเหตุ
สมผล ความมีเหตุผลยังหมายถึงรวมถึงความสามารถใน
การนำทรัพยากรมาใช้ที่เหมาะสม มีการกระจาย

ทรัพยากร และการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าต่อสังคมผ่าน
นโยบายสาธารณะอย่างเป็นธรรม กระบวนการตัดสินใจ
เชิงนโยบายอยู่บนพื้นฐานของความรู้และข้อมูลที่ถูกต้อง
และมีธรรมาภิบาล นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับคุณธรรม
ของผู้นำในการยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง
การมีวิสัยทัศน์ การนำศักยภาพของบุคลากรในการนำ
องค์การโดยยึดหลักความมีเหตุผล

ส่วนองค์ประกอบ การมีภูมิคุ้มกันที่ดี
สะท้อนถึงความสามารถที่จะปรับตัวให้รู้และเท่าทันพลวัต
การเปลี่ยนแปลงจากภายในและกระแสโลกาภิวัตน์ มีการ
จัดการความเสี่ยง และมีศักยภาพความสามารถจัดการใน
สภาวะวิกฤต การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ขึ้นอยู่กับการ
เสริมสร้างสังคมอุดมปัญญา เป็นสังคมฐานความรู้
มากกว่าสังคมฐานอำนาจ ทั้งอำนาจการเมืองและอำนาจ
เศรษฐกิจ การพัฒนาและยกระดับองค์การภาครัฐสู่
องค์การแห่งการเรียนรู้ เป็นองค์การแห่งเกียรติภูมิและ
ศักดิ์ศรี การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล
การเสริมสร้างค่านิยม และวัฒนธรรมองค์การ
ที่เกื้อหนุนการจัดการยุคใหม่ การเสริมสร้างเครือข่าย
ความร่วมมือจากภาคเอกชน และองค์การประชาสังคม
การจัดการความเสี่ยง การเสริมสร้างนวัตกรรมและต่อ
ยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาระบบสัญญาเตือนภัย
เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงจากภายในและภายนอก

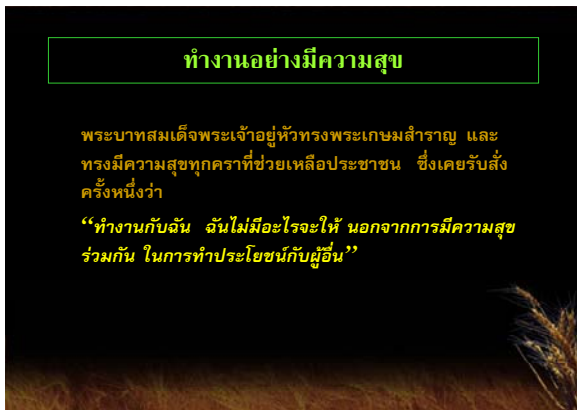
สำหรับเงื่อนไขหลัก ได้แก่ จริยธรรม
คุณธรรม ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการภาครัฐ หมายถึง
การมีธรรมาภิบาล การยึดมั่นในจริยธรรม คุณธรรมและ
การดำเนินงานบนพื้นฐานของจรรยาบรรณวิชาชีพ

เงื่อนไขคุณธรรม ครอบคลุมถึงความ
ซื่อสัตย์ การเจริญสติปัญญา ชยันตอดทน เอื้อเฟื้อแบ่งปัน
ทั้งนี้คุณธรรมจะเกิดขึ้นได้และได้รับการตระหนัก
จำเป็นต้องมีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลขององค์การ
ภาครัฐ ทั้งธรรมาภิบาลทางการเมือง และธรรมาภิบาล
ทางการบริหาร มีการยกระดับคุณธรรม จริยธรรม และ
จิตสำนึกของผู้นำทุกระดับ การมุ่งประโยชน์สาธารณะ
หรือประโยชน์ส่วนรวม ดำเนินชีวิตแบบพอเพียง
การปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflicts of
Interest) การทุจริตคอร์รัปชัน และการทุจริตเชิง
นโยบาย การอภิบาลความดี การส่งเสริมคนดีและสร้าง
เครือข่ายคนดีให้เข้ามามีบทบาทในการบริหารประเทศ

เงื่อนไขความรู้ หมายถึงความรู้และ
ภูมิปัญญา การจัดการภูมิปัญญาและนวัตกรรม

ซึ่งองค์ประกอบและเงื่อนไขสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในบริบทของกับการจัดการภาครัฐ

เงื่อนไขความรู้ หมายถึงการให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การส่งเสริมเวทีและเครือข่ายการเรียนรู้ การปฏิรูปการศึกษาทุกระดับ การส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาทำการศึกษาวิจัยเพื่อรับใช้สังคมโดยเฉพาะ การเพิ่มสมรรถนะของบุคลากรทุกระดับ การเสริมพลังประชาชนที่อ่อนแอด้วยโอกาส และเสียเปรียบในสังคม ให้มีความสามารถในการเรียนรู้และสามารถปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลง

กล่าวโดยสรุป ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักการพื้นฐานซึ่งเป็นแก่นของการจัดการวิถีชีวิตที่เป็นพื้นฐานของการจัดการภาครัฐ ทั้งภูมิธรรม ภูมิปัญญาและภูมิคุ้มกันสู่ภูมิสังคมที่สมดุลและความผาสุกที่ยั่งยืน นักปกครอง คือเป็นนักบริหารงานภาครัฐที่สำคัญ เป็นกลไกปฏิสัมพันธ์กับประชาชนและสร้างความสำเร็จตามเจตนารมณ์ของการบริหารราชการ ดังนั้น นักปกครอง ต้องยึดถือทั้งหลักกฎหมาย ความเป็นธรรมในสังคม การดูแลผู้ด้อยโอกาส ความสงบเรียบร้อย ความมั่นคง และความสงบสุขของประเทศ โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เป็นพลังแห่งจิตใจและเป็นหลักในการปฏิบัติตน

หมายเหตุ

ขอขอบคุณความรู้จากบทความ “ปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียงกับการจัดการภาครัฐ” ไพโรจน์ ภัทรนรากุล สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และ สศช.

.....